

הסיפור לאחר השבחה

בוקר אחד, במזג אוויר סתווי החליטה קבוצת חברים לצאת אל היער. היער היה המקום החביב על חבורת בני הנוער מהעמק. העונה הנעימה ביותר לטיול ביער הייתה בתחילת הסתיו. נפגשנו במקום הקבוע ליד עץ האלון העתיק. היינו חמישה, כל אחד מצויד בתרמיל ובו מים וכריכים שאמו הכינה. חמשתנו כבר טיילנו יחד, ולא היה זה טיולנו הראשון.

התחלנו ללכת לכיוון היער שהיה במרחק של חצי שעה. נכנסנו ליער ולאחר כמה דקות שמענו יריות. כל אחד ברח לכיוון אחר ומצא לו מסתור. אני, משום מה, נשארתי קפוא במקומי, ולא זזתי. לאחר כמה דקות התחלתי לצעוק: "עומר, רז, בועז, אמיר! היכן אתם?" אך לא נשמעה תשובה. "לאן הם נעלמו?" חשבתי.

פתאום שמעתי רשרוש, וכשהבטתי לכיוון ממנו בא הרעש, ראיתי אייל צעיר ויפה שרוע על פני האדמה ורגלו פצועה. 'כנראה, ניסו לצוד אותו,' חשבתי לעצמי. 'איזה מסכן!'

מאחור נשמעו צעדים, אלה היו עומר, רז, בועז ואמיר שהתקרבו בשקט ובידם תיק עזרה ראשונה.

"בואו נחבש אותו וניקח אותו לווטרינר," הציע רז.

"כיצד בדיוק ניקח אותו?" שאלתי.

קשרנו את שתי השמיכות שהיו לנו, התקרבנו בזהירות לאייל. בתחילה הוא ניסה לזוז ולברוח, אבל כשלא הצליח, נכנע. חבשנו אותו, ושמנו אותו על השמיכה, וכך נשאנו אותו חזרה לאזור מגורינו אל ד"ר עזיזי הווטרינר שכולנו הכרנו.

"צריך לנתח את רגלו," אמר ד"ר עזיזי "הוא יחיה?" שאלתי. "ודאי!" ענה. התשובה שימחה אותי. באנו לבקרו מדי יום, ובסוף השבוע כשהבריא, נסענו עם ד"ר עזיזי ליער ושחררנו את "יערי". (זה השם שנתנו לאייל.)

"בפעם הבאה שנצא ליער אני מקווה שנספיק לטייל לפני שנגיש עזרה ראשונה לאזרחי היער." אמר בועז.